

JULIA GODDARD/TROMPET, TOBY MELVILLE/AFP VIA GETTY IMAGES, UNIVERSAL HISTORY ARCHIVE/GETTY IMAGES, CULTURE CLUB/GETTY IMAGES, DAVID LEVENSON/GETTY IMAGES, THE PRINT COLLECTOR/GETTY IMAGES (2)

De glorie van een imperium

- Gerald Flurry
- [11-12-2020](#)

Groot-Brittannië schaamt zich voor zijn imperiale verleden. Dat zou het niet moeten doen. Het juiste soort imperium heeft een nobele en krachtige impact op deze wereld!

De geschiedenis wordt aangevallen en het Britse Rijk bevindt zich in het oog van de storm.

Alles wat met het imperium te maken heeft wordt als kwaadaardig bestempeld. De grote figuren van het Rijk worden afgebroken.

Prof. Philip Murphy van de Universiteit van Londen zei dat Groot-Brittannië een nieuw soort politiek ziet “waarin het imperium bijna de erfzonde van Groot-Brittannië is, omdat het inherent racistisch is en al de autoritaire mannelijke waarden belichaamt waar Links nu tegen in opstand komt.”

Sir Winston Churchill was de grootste figuur van de 20^e eeuw en misschien wel de meest opvallende persoonlijkheid die Groot-Brittannië in de afgelopen eeuwen heeft voortgebracht. Hoewel Churchill enkele critici en tegenstanders had en nog heeft, hebben weinigen ooit zijn liefde voor zijn land in twijfel getrokken.

Maar ook hij wordt nu aangevallen. Zijn standbeeld werd “racistisch” genoemd. De Londense burgemeester heeft het standbeeld bedekt om geen verdere schade te riskeren.

Wat de demonstranten het meeste haten is de steun van Churchill voor het Britse Rijk. Een hoofdartikel in *deGuardian* noemde hem “de enthousiaste supporter van een racistisch imperiaal systeem.”

Zelfs door de verdedigers van Churchill wordt zijn steun voor het Britse Rijk vaak als negatief gezien – zij het dat het niet opweegt tegen zijn heroïsche standpunt tegen Adolf Hitler.

De waarheid is dat de liefde van Churchill voor het rijk eigenlijk een van zijn beste karaktereigenschappen was! Het was die liefde die hem in staat stelde Hitler te weerstaan. De liefde voor het rijk bevat een nobele les die, als we die zouden leren, ons in staat zou stellen de enorme problemen waarmee onze naties geconfronteerd worden op te lossen.

Churchill wordt nog steeds algemeen beschouwd als een groot man. Hij was een onverschrokken militair en een meesterlijk militair tacticus en leider. Hij was een briljant staatsman en een scherpzinnig politicus. Hij was ook een uitzonderlijk historicus, een welsprekende redenaar, een begaafd schilder en een van de meest ondergewaardeerde filosofen uit de geschiedenis. Uitblinken in een van deze gebieden is voldoende om te kwalificeren als een groot man, maar Churchill blonk uit in elk van deze gebieden.

Maar wat *motiveerde* Winston Churchill? Wat motiveerde hem om bijna elk minuut van zijn leven te wijden aan de strijd voor zijn natie? Wat motiveerde hem om militaire tactiek en strategie onder de knie te krijgen? Wat motiveerde hem om ZO HARD TE WERKEN OM EEN GEWELDIGE publiekelijk spreker te worden? Wat motiveerde hem om het uitputtende werk van de politiek te

doorstaan? Wat motiveerde hem, zelfs in de schemerjaren van zijn leven, om artikelen, columns en boeken uit te brengen?

Wat was het dat Winston Churchill ertoemotiveerde een groot man te worden?

Kind van het Rijk

Winston Churchill werd geboren in November 1874. Koningin Victoria zat in die tijd op de troon in Engeland en het Britse Rijk was nabij de top van zijn wereldwijde macht en majesteit.

Tijdens het bewind van Victoria breidden de bezittingen van het Britse rijk zich over de hele wereld uit, totdat dat het grootste rijk in de geschiedenis was geworden. Hoewel Groot-Brittannië een kleine eilandstaat was, werd er tegen het einde van de 19^e eeuw gezegd dat de zon op zijn grondgebied nooit onderging. Met zijn koloniën, protectoraten en territoria omvatte het rijk meer dan 14 miljoen vierkante mijl land en 450 miljoen mensen – meer dan een kwart van de wereldbevolking. Met de heerschappij op zee nam Groot-Brittannië de rol van mondiale politieagent op zich en domineerde het de wereldpolitiek.

De uitgestrekte stukken land die het bezat om natuurlijke grondstoffen te oogsten brachten het rijk grote welvaart. Het bezit van zo'n groot deel van de planeet gaf Groot-Brittannië ongekende macht in de wereldhandel en gaf het aanzienlijke invloed op de economieën van veel landen. In de Britse havens kwamen schepen van over de hele wereld aan met goederen en grondstoffen die de lokale economie voedden. De welvaart ondersteunde een tijdperk van wetenschappelijke, industriële, culturele en militaire vooruitgang in het Verenigd Koninkrijk.

Het was in deze omgeving van imperiale grootheid dat Winston Churchill opgroeide. In zijn boek *Churchill and His Generals* legt Raymond Callahan de impact uit die het Britse rijk had op Churchills mentale, intellectuele en morele ontwikkeling: "Churchills vijandigheid jegens bolsjewisme in het buitenland en socialisme in zijn thuisland, hadden een parallel in zijn reactie op het nationalisme van het rijk. Hij was opgegroeid tijdens de late Victoriaanse golf van imperiumopbouw. Hij was 8 toen de Britten Egypte bezetten, 11 toen Gordon viel in Khartoem, en erbij aanwezig toen Gordon in 1898 in Omdurman werd gewroken. HET RIJK DAT HIJ ALS JONGEMAN KENDE ZOU VOOR HEM ALTIJD EEN DEEL VAN DE NATUURLIJKE ORDE DER DINGEN ZIJN.." (nadruk van mij).

Churchill hield hartstochtelijk van het Britse rijk, meer dan iets anders in zijn leven. Hij wilde dat het Rijk deel uitmaakte van de natuurlijke orde der dingen. Callahan gaat verder: Het was "heilzaam en een onmisbare steunpilaar van Britse macht en grootheid. Toch zou zijn hele politieke carrière plaatvinden in een tijdperk van uitdaging en ontbinding van de imperiale heerschappij." Elke minuut van Churchills leven, elke beslissing en tactiek, elke nieuwe wet, elke column en boek, vloeide voort uit zijn toewijding aan het Britse rijk

Het is makkelijk om Winston Churchills liefde voor het rijk te versimpelen. Hij hield er niet alleen maar van omdat het Engels was, of machtig en welvarend, of vanwege de heerschappij over tientallen miljoenen mensen. Churchills geschriften laten zien dat zijn liefde voor het rijk enorm veel dieper ging. Er zat een onzelfzuchtige, altruïstische, *nobele* dimensie aan zijn toewijding.

Winston Churchill wilde het Britse rijk delen met de rest van de mensheid.

Imperium met een doel

Churchill geloofde dat het Britse rijk een hoger doel had. Tijdens de Tweede Wereldoorlog zei hij ooit: "Wat er ook op het continent gebeurt, we kunnen niet twijfelen aan onze plicht en we zullen absoluut al onze kracht gebruiken om het eiland, het Rijk en onze zaak te verdedigen." Misschien vochten de meeste van zijn landgenoten alleen voor Engeland en voor het Britse Gemenebest. Maar Winston Churchill vocht voor de mensheid!

Historici hebben opgemerkt hoe Churchill sprak over een speciale bestemming voor Engeland. *Merriam-Webster* definieert *bestemming* als "iets waartoe een persoon of ding is bestemd; eenvooraf bepaalde gang van zaken die vaak als onweerstaanbare kracht of inwerking wordt beschouwd." Churchill was nooit een overdreven religieus man. Maar hij geloofde, vooral toen hij ouder werd, in de aanwezigheid van een Hogere Macht en dat er een groot plan op aarde wordt uitgewerkt.

Bij een bepaalde gelegenheid kondigde Churchill aan: "Ik ben niet de eerste minister van de koning geworden om leiding te hebben over de liquidatie van het Britse rijk." Hier is wat Lord Moran, huisarts en vertrouweling van Churchill van 1940 tot 1965, over die uitspraak zei: "Dat was niet alleen maar bravoure. Hij bevestigde een geloof waarvoor hij bereid was zijn leven te geven en hij heeft dit zijn hele leven lang bewezen."

Dr. Moran verklaarde vervolgens: "Als Winston in ook maar iets heeft geloofd in zijn lange leven, DAN WAS HET WEL IN HET BRITSE RIJK EN ALLES WAAR DAT VOOR STAAT."

Churchills ambities waren groter en nobeler, omdat hij zijn gedachten vulde met imperiaal denken. Dit vergrootte zijn vermogen om onzelfzuchtig en onvermoeibaar te geven, om alles op te offeren en alles te doen wat nodig was om dat Rijk op te bouwen en te behouden.

Auteur en historicus Kirk Emmert onderzocht Churchills toewijding in zijn uitstekende boek *Winston S. Churchill on Empire*. Hij schreef: “Het woord ‘imperium’ in de titel moet op vele niveaus worden bekeken. De glorie van het Britse rijk was de dienst die het verleende aan een doel dat Groot-Brittannië zelf overstijgt, dat de geschiedenis overstijgt en dat de tijd overstijgt.”

Natuurlijk was het Britse rijk geenszins perfect; er waren veel fouten en onrechtvaardigheden. Maar het was nadrukkelijk niet de wrede, slechte, inhumane macht die veel mensen nu denken dat het was.

Emmert schreef dat het Britse rijk volgens Churchill handelde om “het menselijk leven weg te sturen van barbarisme en wreedheid richting beschaving en menselijke uitmuntendheid.” In veel gevallen was dat precies wat het ook deed. HET WAS, ZOALS CHURCHILL GELOOFDE, EEN KRACHTIGE BESCHAVENDE MACHT WAARVAN DE HELE MENSHEID PROFITEERDE!

Het imperium dat de wereld nodig heeft

Historicus en Harvard-professor Niall Ferguson legt in zijn boek *Empire (Imperium)* in detail het goede werk van het Britse rijk uit. Ondanks de brede kritiek die vandaag op het Britse rijk wordt geuit, schrijft hij: “het feit blijft dat geen enkele organisatie in de geschiedenis meer heeft gedaan om het vrije verkeer van goederen, kapitaal en arbeid te bevorderen dan het Britse rijk in de 19^e en begin 20^e eeuw. En geen enkele organisatie heeft meer gedaan om over de hele wereld de westerse normen van wet, orde en bestuur op te leggen.”

Ferguson maakt zeer aannemelijk dat “de wereld zoals wij die vandaag kennen in grote mate een product is van het Britse imperiumtijdperk.” Hij documenteert de torenhoge bijdragen van Groot-Brittannië aan de landen die het heeft gekoloniseerd, *en aan de mensheid in het algemeen* – contributies waaronder de Engelse taal en literatuur; Engelse vormen van grondbezit; Schots en Engels bankieren; gewoonterecht; teamsport; representatieve vergaderingen; moderne opvattingen over vrijheid en onafhankelijkheid.

Al deze dingen zijn geworteld in Joods-Christelijke waarden, die de Britten deelden met de mensheid tijdens hun wereldwijde heerschappij.

Is een imperium dat de wereld wegleidt van wreedheid richting menselijke uitmuntendheid niet iets goeds? De wereld heeft een dergelijk imperium nodig!

Zelfs de voorvaders van Amerika erkenden, ondanks hun vijandigheid jegens veel facetten van de Britse overheersing, de enorme bijdragen van Groot-Brittannië aan de morele kijk van de mens. George Washington schreef in juni 1783: “Het fundament van ons rijk werd niet gelegd in het sombere tijdperk van onwetendheid en bijgeloof, maar in een tijdperk wanneer de rechten van de mens beter begrepen werden en duidelijker omschreven waren, dan enige eerdere periode...”

Op 10 juli 1833 verklaarde Lord Macaulay in een toespraak voor het Britse parlement: “Hier is een rijk dat vrijgesteld is van alle natuurlijke oorzaken van verval. Dat rijk is het onvergankelijke imperium van onze kunst en onze moraal en onze literatuur en onze wetten.” Toen Churchill tientallen jaren later op het toneel verscheen, was zijn mening in wezen hetzelfde. Deze mannen geloofden dat Groot-Brittannië een uniek en speciaal systeem van wetten, waarden en moraal had, en zij wilden dit delen met de rest van de mensheid.

Vergelijk dat ideaal met wat u vandaag ziet, nu dat de grootste export van Groot-Brittannië wetteloze, amorele, dronken criminaliteit is! Rechtvaardige wetten en oprechte moraal *zouden* over de hele wereld *moeten* worden geëxporteerd. Maar in plaats daarvan verspreidt Groot-Brittannië *diepe corruptie* en een *plaag* van kwaadaardigheid, net als Amerika. Dat is vreselijk jammer.

Emmert legde uit dat Churchill geloofde dat “het bevorderen van beschaving het hoogste doel van het rijk is.” Het was de hoop en overtuiging van Churchill dat het Britse rijk, gebaseerd op een sterk systeem van wet en moraliteit, het karakter van zowel de Britse leiders als haar onderdanen zou verbeteren. Het werkte nooit perfect, maar het werkte beter dan enig ander volk of imperium!

“*Echt imperialisme ... ontwikkelt mannelijkheid*,” zei Churchill (nadruk van mij). Dat is tegenwoordig niet politiek correct – maar het is nog steeds heel accuraat! Echt imperialisme – het uitbreiden van een rijk dat is geworteld in wet en moraliteit – creëert kwaliteit in mannen – en in vrouwen. Churchill was een mannelijke man, een moedig, onzelfzuchtig persoon. Het was grotendeels het Britse rijk dat hem tot een echte leider vormde, een van de grootste in onze tijd.

‘Kleine Engelanders’

Churchill had altijd zijn tegenstanders. Hij noemde ze vaak “kleine Engelanders.” Deze mensen wilden het Rijk afschaffen – het afzweren en een naar binnen gericht leven leiden. Churchill geloofde dat een dergelijk terugtrekken uit de wereld vreselijke consequenties zou hebben.

“In zijn oppositie tegen zowel kleine Engelanders als tegen ongebreidelde imperialisten, verdedigde hij wat hij beschouwde als een modern, hoofdzakelijk politiek begrip van een imperium,” schreef Emmert. “In tegenstelling tot de huidige critici van imperialisme, beargumenteerde Churchill dat een correct samengestelde, imperiale heerschappij beschavend werkte in die zin dat het zowel de heersers als degenen waarover geheerst werd verbeterde, en degenen die geregeerd werden

voorbereide op zelfbestuur.”

Churchill waarschuwde “kleine Engelanders” dat hun verlangen zich terug te trekken en in afzondering te leven een droom was – en dat een dergelijke manier van denken onvermijdelijk conflicten zou veroorzaken!

Lees deze woorden van Churchill tijdens de strijd om Duinkerke: “We zullen in Frankrijk vechten en we zullen vechten op de zeeën en oceanen. ... Dan zal ons Rijk buiten de zeeën, bewapend en beschermd door de Britse vloot, de strijd voortzetten totdat, op Gods goede tijd, de nieuwe wereld zich in al zijn kracht en macht zal inzetten voor de redding en bevrijding van de oude wereld.”

Churchill zag het Britse rijk niet als een veroverende macht. Hij zag het als een macht strevend naar vrijheid, gerechtigheid en beschaving – en dat was het ook!

Dat sterke vertrouwen in het rijk heeft belangrijke dingen voor de mensheid bereikt!

Waar vindt men nog zo'n geest in het Groot-Brittannië van nu? Als Churchill vandaag op bezoek zou komen, dan denk ik dat hij vol afgrijzen zou zijn en enorm verdrietig en beschaamd door de staat van een natie waar hij zijn leven aan gewijd had om het te dienen.

Hij zou het zelfs nauwelijks herkennen!

Gods kijk op een rijk

De menselijke geschiedenis heeft zeker een aantal erg slechte rijken voortgebracht. In plaats van de wereld beschaving te brengen, hebben sommige rijken haar juist barbaarser en gewelddadiger gemaakt. Volgens Bijbelse profetie zal het meest wrede rijk van allemaal opkomen vlak voor de wederkomst van Jezus Christus – en we kunnen het nu al voor onze ogen in Europa zien ontstaan! Momenteel wordt het vermomd door geavanceerdheid, maar binnenkort zal het terugkeren naar historische wreedheid.

Die lelijke geschiedenis heeft bijgedragen aan de slechte kijk die veel mensen nu hebben van een rijk in het algemeen, vooral onder intellectuelen en geleerden in het Westen. Maar het bestaan van deze barbaarse rijken verandert niets aan het *goede* dat een beschavend rijk kan doen. En de cynische weergave van het Britse rijk door geleerden is zeer bedrieglijk en oneerlijk.

Is een rijk in essentie immoreel? Nee. Er is niets mis met een rijk als het goede dingen brengt. Het *juiste soort* imperialisme kan in feite grote dingen tot stand brengen!

Sterker nog, als u het evangelie dat Jezus Christus op de aarde bracht begrijpt – het voorafgaande nieuws afkomstig van God de Vader over het spoedig-komende Koninkrijk van God – dan was dit in wezen een *imperialistische* boodschap!

Het Koninkrijk van God zou heel accuraat het God-Familie *Rijk* genoemd kunnen worden!

God heeft een plan om menselijk leven weg te leiden uit barbarisme en wreedheid richting beschaving en uitmuntendheid. Hij heeft een strategie om rechtvaardige wetten en de juiste moraal te verspreiden. Hij is van plan het nobele doel te vervullen om de juiste soort beschaving te bevorderen voor het welzijn van de hele wereld!

God legt vandaag het fundament van dat toekomstige rijk. Hij bereidt een volk voor – Zijn Kerk – dat gereed zal zijn wanneer de tijd komt dat Jezus Christus *Koning der koningen* en *Heer der Heren* gekroond zal worden.

Bent u iemand die God voor dat nobele doel zou kunnen gebruiken? Zou u uw leven willen wijden aan de allerbelangrijkste zaak?

Denk aan deze uitspraak van James Anthony Froude, die hij schreef in zijn boek *Oceana*: “Een man... die meer is dan slechts zichzelf, die deel uitmaakt van een instelling, die zich toegewijd heeft aan een doel – of burger is van een imperiale macht – vergroot zich tot de omvang en volheid van het grotere organisme; en hoe groter de organisatie, hoe groter en belangrijker de eenheid die weet dat hij erbij hoort. Zijn gedachten zijn ruimer, zijn interesses minder egoïstisch, zijn ambities royaler en nobeler. ... EEN GROTE NATIE CREËERT GROTE MANNEN, EEN KLEINE NATIE CREËERT KLEINE MANNEN”

Froude sprak over het Britse rijk. Churchill en veel anderen waren levend bewijs van die uitspraak. Dat grote Rijk maakte hen nobel en zette hun verbeelding in vuur en vlam.

Maar de observatie van Froude geldt oneindig veel meer voor het rijk dat God Zelf aan het oprichten is. Dit rijk verbetert zowel de heersers als degenen waar over geregeerd wordt. Hoe beter we dit begrijpen en onze passies hieraan toewijden, hoe ruimer onze gedachten en hoe royaler en nobeler onze ambities worden!

Dit is ten slotte Gods Rijk! Het is de grootste, meest wonderbaarlijke en inspirerende onderneming die er ooit zal zijn. Geen natie of koninkrijk op aarde zal ooit grotere mannen en vrouwen voortbrengen dan Gods Koninkrijk – en u kunt er zelfs vandaag nog uw krachten mee bundelen!